

Sygn. akt I CZ 69/07

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

del. SSA Marta Romańska

w sprawie z wniosku JK, ZK i DP
przy uczestnictwie WB, Miasta W. i LF
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 29 czerwca 2007 r.,
zażalenia wnioskodawczyni DP
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił apelację wnioskod. DP motywując, że apelacja wniesiona przez adwokata nie spełnia wymogu przewidzianego w art. 368 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. bowiem nie zawiera wskazania, czy postanowienie Sądu Rejonowego jest zaskarżone w całości, czy tylko w części. Przytoczył także Sąd drugiej instancji, że skarżąca wartość przedmiotu zaskarżenia określiła na kwotę 150 405 zł, w sytuacji gdy we wniosku wartość nieruchomości określono na kwotę 45 000, a Sąd Rejonowy tylko częściowo – w odniesieniu do jednej z działek – uwzględnił wniosek.

W złożonym zażaleniu wnioskodawczynie DP z powołaniem się na art. 394¹ § 2 k.p.c. wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia motywując, że objęta wnioskiem nieruchomość stanowiła i stanowi niepodzielną całość a rozbicie jej na poszczególne działki w istocie traci wartość użytkową. Nadto wskazała, że określona w apelacji wartość zaskarżenia stanowi wartość nieruchomości ustaloną przez rzeczoznawcę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 363 § 1 i 3 k.p.c., z którym w ścisłym związku pozostaje art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. orzeczenie staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy. Jeśli zainteresowany podmiot zaskarżył tylko część orzeczenia, orzeczenie to staje się prawomocne w części pozostałej z upływem terminu do zaskarżenia, chyba, że sąd drugiej instancji może z urzędu rozpoznać sprawę także w tej części. Istnieją podstawy do przyjęcia, że wniesiona przez wnioskod. DP apelacja z trudem spełnia minimalne wymagania przewidziane w art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. (k - 89). Skarżąca pominęła w apelacji, że w części jej wniosek został uwzględniony, nie rozmija się zatem z jej żądaniem (gravamen). Nie wskazała w uzasadnieniu apelacji dlaczego i w tej części kwestionuje orzeczenie. Jednakże ta kwestia podlega badaniu przez sąd orzekający o zasadności apelacji zmierzającej do wyeliminowania z obrotu orzeczenia w całości wadliwego – zdaniem skarżącej – i zastąpienia go niewadliwym. Stanowisko takie pierwotnie reprezentował także Sąd Okręgowy co potwierdza protokół rozprawy z dnia 6

września 2006 r. (k - 107) i dokonane czynności. Dlatego zaskarżone orzeczenie podlega uchyleniu (art. 394¹ § 3 i 398¹⁵ § 1 k.p.c.). Natomiast wywody Sądu Okręgowego odnośnie braku – zdaniem tego Sądu – wskazania właściwej kwoty jako wartości przedmiotu zaskarżenia pozostają bez znaczenia dla istoty rozstrzyganej kwestii, jak i wysokości należnej w tej sprawie opłaty od złożonej apelacji.